

ÎNCHEIERE

20 ianuarie 2021

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție,

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecătorii

Ala Cobăneanu
Mariana Pitic
Dumitru Mardari

examinând cererea depusă de avocatul Eric Puțuntica în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare,

în cauza civilă intentată la cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gac împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate,

c o n s t a t ă:

La 26 septembrie 2003, Vladimir Gac a depus cerere de chemare în judecată împotriva SRL „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate.

Prin hotărârea din 30 septembrie 2004 Judecătoriei Botanica mun. Chișinău, s-a admis cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gac împotriva SRL „Veronica-P” cu privire la recunoașterea dreptului de proprietate și s-a recunoscut dreptul de proprietate a lui Vladimir Gac asupra garajului din str. Cernăuți, nr. 22/1, mun. Chișinău.

Prin decizia din 15 decembrie 2004 a Curții de Apel Chișinău, s-a admis apelul declarat de SRL „Veronica-P”, s-a casat hotărârea din 30 septembrie 2004 a Judecătoriei Botanica mun. Chișinău și s-a emis o hotărâre nouă, prin care cererea de chemare în judecată s-a respins.

Prin decizia din 20 aprilie 2005 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de către Vladimir Gac și s-a menținut decizia din 15 decembrie 2004 Curții de Apel Chișinău.

La 6 aprilie 2007, Gac Vladimir a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei mun. Chișinău cu privire la anularea actelor administrative.

Prin hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău, s-a repus în termen cererea de chemare în judecată depusă de Vladimir Gac.

S-a anulat decizia Primăriei mun. Chișinău din 11 septembrie 1995, contractul de arendă funciară încheiat între SRL „Veronica-P” și Primăria mun. Chișinău, autorizația de construcție din 27 octombrie 1995, decizia Primăriei mun. Chișinău din 22 noiembrie 2001 privind prelungirea contractului de arendă funciară, contractului de arendă funciară din 18 martie 2002 încheiat între SRL „Veronica-P” și Primăria mun. Chișinău, decizia Consiliului municipal Chișinău din 26

decembrie 2006 cu privire la privatizarea terenului aferent obiectivului privat a SRL „Veronica-P” din str. Cernăuți, nr. 22/1, mun. Chișinău, contractul de vânzare-cumpărare a terenului aferent din 2 februarie 2007 încheiat între Primăria mun. Chișinău și SRL „Veronica-P”, procesul-verbal de recepție finală din 10 aprilie 2003. S-a anulat înregistrarea cadastrală din 22 aprilie 2003 a procesului-verbal de recepție finală nr. 168 din 10 aprilie 2003.

Prin decizia din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție, s-a respins recursul declarat de SRL „Veronica-P” și s-a menținut hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 4 noiembrie 2009 Curții Supreme de Justiție, s-a admis cererea de revizuire depusă de Vladimir Gac, s-au casat decizia din 20 aprilie 2005 a Curții Supreme de Justiție și decizia din 15 decembrie 2004 a Curții de Apel Chișinău, cauza fiind remisă pentru rejudecare în instanța de apel în alt complet de judecată.

Prin decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Veronica-P” și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2004 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

La 17 februarie 2011, SRL „Veronica-P” a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând casarea deciziei instanței de apel, cu restituirea cauzei spre rejudecare în instanța de apel.

Prin decizia din 2 iunie 2011 a Curții Supreme de Justiție, s-a admis recursul declarat de SRL „Veronica-P”, s-a casat decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău și s-a restituit cauza spre rejudecare la Curtea de Apel Chișinău în alt complet de judecată.

Prin decizia din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, s-a respins apelul declarat de SRL „Veronica-P” și s-a menținut hotărârea din 30 septembrie 2004 a Judecătoriei Botanica, mun. Chișinău.

Prin încheierea din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție, s-a considerat inadmisibil recursul declarat de SRL „Veronica-P”.

La 11 ianuarie 2018, Agentul guvernamental a depus cerere de revizuire prin care a solicitat, recunoașterea expresă a violării drepturilor SRL „Veronica-P” garantate de art. 6 § 1 și art. 1 Protocolul nr. 1 al Convenției, casarea încheierii din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, a deciziei din 2 iunie 2011 Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău, a încheierii din 4 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, a deciziei din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție și a hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău.

Prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, s-a constatat violarea drepturilor SRL „Veronica-P” garantate de Articolul 6 §1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană pentru Apărarea Drepturilor Omului și a Libertăților Fundamentale. S-a admis cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental. S-a casat integral încheierea din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, decizia din 2 iunie 2011 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 4 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție și hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău. S-a menționat că revendicările cu privire la acordarea

satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

La 16 decembrie 2020, avocatul Eric Puțuntica, acționând în numele și interesele SRL „Veronica-P” a depus cerere prin care a solicitat emiterea unei hotărâri suplimentare prin care să fie prevăzută expres înscrierea în registrul bunurilor imobile a dreptului de proprietate a SRL „Veronica-P” asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. Cernăuți, 22/1 (nr. cadastrale xxxxx și xxxxx).

În motivarea cererii, a menționat că la 3 octombrie 2017 Curtea Europeană a Drepturilor Omului a comunicat Guvernului Republicii Moldova, cererea SRL „Veronica-P” vs. Republica Moldova (nr. 50211/09), solicitând prezentarea observațiilor asupra admisibilității și fondului cauzei prin prisma întrebărilor formulate în circumstanțele de fapt, rezumate de Grefa Curții Europene.

La 11 ianuarie 2018, Agentul guvernamental, în temeiul art. 449 lit. g) din Codul de procedură civilă, a depus cerere de revizuire, care a fost admisă prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție.

A invocat că totuși, dispozitivul încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție nu conține dispoziții exprese referitor la restabilirea actelor în temeiul cărora SRL „Veronica-P” a obținut dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile din mun. Chișinău, str. Cernăuți, 22/1 (nr. cadastrale xxxxx și xxxxx), de care a fost deposedată prin încălcarea art. 6 § 1 și art. 1 Protocolul nr. 1 al CEDO.

Totodată, dispozitivul încheierii din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, nu conține dispoziții exprese referitor la restabilirea înscrierilor din registrul bunurilor imobile, care i-ar conferi SRL „Veronica-P” dreptul de proprietate asupra bunurilor date, motiv pentru care încheierea menționată, nu poate fi executată.

În drept cererea s-a întemeiat în baza prevederilor art. 250 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă.

La 12 ianuarie 2021 avocatul Eric Puțuntica, acționând în numele și interesele SRL „Veronica-P” a depus cerere de completare solicitând admiterea cererii din 16 decembrie 2020.

Suplimentar a menționat că, având la bază încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, în adresa IP „Agenției Servicii Publice” a fost înaintată o cerere în care s-a solicitat repunerea SRL „Veronica-P” în situația anterioară violării drepturilor sale, așa cum prevede actul judecătoresc menționat.

Prin răspunsul din 4 ianuarie 2021, IP „Agenția Servicii Publice” a comunicat despre imposibilitatea admiterii solicitărilor de a repune SRL „Veronica-P” în situația anterioară violării drepturilor, or încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție în dispozitiv, nu dispune în mod expres aducerea părților la situația anterioară violării drepturilor garantate.

În aceste circumstanțe, pe lângă faptul că SRL „Veronica-P” a fost lezată în drepturi, iar restabilirea acestora a devenit posibilă doar după adresarea la Curtea Europeană a Drepturilor Omului, aceasta mai e nevoită să recurgă la proceduri suplimentare în vederea recuperării a ceea ce-i aparține de drept, fapt ce implică suportarea cheltuielilor adiționale, dar și de ratare a unui venit, având în vedere că bunurile imobile de care aceasta a fost deposedată, în prezent, sunt exploatate de terți.

Examinând cererea cu privire la emiterea unei decizii suplimentare Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră necesar de a o respinge din motivele ce urmează.

Într-adevăr, în conformitate cu art. 250 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța care a pronunțat hotărârea emite, din oficiu sau la cererea participanților la proces, o hotărâre suplimentară dacă, rezolvând problema dreptului în litigiu, nu a indicat suma adjudecată, bunurile ce urmează a fi remise sau acțiunile pe care pârâtul trebuie să le îndeplinească.

Astfel, legiuitorul a prevăzut expres situațiile când instanța de judecată poate, din oficiu sau la cererea participanților la proces, să emită o hotărâre suplimentară.

În temeiul art. 250 alin. (1) lit. b) din Codul de procedură civilă, instanța poate adopta o hotărâre suplimentară, în cazul în care, rezolvând problema dreptului în litigiu, a examinat toate capetele de cerere, însă a omis să se pronunțe asupra unui capăt de cerere, nu a indicat suma sau bunul adjudecat sau care acțiuni trebuie să săvârșească pârâtul, nu a soluționat chestiunea repartizării cheltuielilor de judecată.

În speță, SRL „Veronica-P” în cauza menționată a avut calitate procesuală de pârât și nu a formulat careva cerințe proprii, referitor la care instanța nu s-ar fi expus.

Pe când, prin încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție, Colegiul nu a examinat fondul cauzei, rezolvând problema dreptului în litigiu, ci, în temeiul prevederilor art.449 lit. g) din Codul de procedură civilă, a constatat violarea drepturilor SRL „Veronica-P” garantate de Articolul 6 §1 și art. 1 din Protocolul nr. 1 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului a admis cererea de revizuire depusă de către Agentul guvernamental și a casat integral încheierea din 29 mai 2013 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 24 ianuarie 2013 a Curții de Apel Chișinău, decizia din 2 iunie 2011 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 15 aprilie 2010 a Curții de Apel Chișinău, încheierea din 4 noiembrie 2009 a Curții Supreme de Justiție, decizia din 27 mai 2009 a Curții Supreme de Justiție și hotărârea din 10 noiembrie 2008 a Curții de Apel Chișinău. Totodată, s-a indicat că revendicările cu privire la acordarea satisfacției echitabile urmează a fi soluționate de Agentul guvernamental, prin intermediul Guvernului Republicii Moldova.

În conexiunea celor relatate, Colegiul Curții Supreme de Justiție relevă că scopul emiterii hotărârii suplimentare este de a-i da hotărârii inițiale caracterul deplinătății, în situația în care hotărârea judecătorească trebuie să fie certă, să nu producă confuzii și să nu creeze disensiuni pentru cei care urmează să-și conformeze conduita prescrierilor acesteia.

Respectiv, o hotărâre suplimentară poate fi emisă doar în cazul când trebuie să aducă o certitudine necondiționată și deplinătate hotărârii judecătorești inițiale.

La caz, însă, încheierea din 31 ianuarie 2018 a Curții Supreme de Justiție este deplină și, ca urmare, nu este necesară pronunțarea unei decizii suplimentare.

Din aceste considerente, la caz, Colegiul conchide că cererea depusă de către avocatul Eric Puțuntica în numele și interesele SRL „Veronica-P” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare, depășește limitele de aplicare a prevederilor art. 250 alin. (1) din Codul de procedură civilă.

Conform art. 250, 269-270 din Codul de procedură civilă, Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ lărgit al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Se respinge cererea depusă de avocatul Eric Puțunica în numele și interesele Societății cu Răspundere Limitată „Veronica-P” cu privire la emiterea unei hotărâri suplimentare.

Încheierea nu se supune niciunei căi de atac.

în componența:

Președintele completului,
judecătorul

Ala Cobăneanu

judecătorii

Mariana Pitic

Dumitru Mardari